

1. Ujel mi vlak i poslední metro, ještě jsem nebyl in a už jsem retro.
 Než jsem se z pulce vyloup v samce, co má všechno pod palcem,
 v den svý šance na poslední jamce zaspal jsem.

2. Ujel mi vlak, tak už to chodí, hlavu nevěším, pojedu lodí.
 Než si to hodit, spíš se hodím do pohody u vody
 a počkám si, až retro zase přijde do módy.

3. Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem, byť čas utíká víc, než je milo.
 Stále věřím, že ze mě ještě něco bude, no jo, ale co když už bylo?

R: Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím,
 každopádně jsem zas v blbým věku a jedu mimo trať a říkám si: „Tak ať,
 vždyť všechny mosty vedou beztak po stý přes tu stejnou řeku.“
 Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím.
 Každopádně jsem zas v blbým věku a pluju proti proudu vstříc poslednímu
 soudu

a jsem radši vám všem pro smích, než abych byl sobě k breku.
 /: Na – na – na... Včera mi bylo málo, dneska je mi moc. :/

4. Ujel mi vlak před rokem v dubnu, ještě jsem nezmoudřel a už zas blbnu.
 Jak dopustil jsem to, že život proték' mi mezi prsty?
 Nevím, věřím, že až se prospím, pochopím, co s tím.

5. Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem, teď mám v kapse jen poslední kilo.
 Stále věřím, že ze mě ještě něco bude, no jo, ale co když už bylo?

R:

R: